

از منابع آلمانی

برگردان: داؤد اسعد

جنبش صلح اخراج قطعات را

از افغانستان مطالبه میکند

نمایی از تظاهرات اعتراضی و حمایت از مردم افغانستان در برلین

۲۰/۰۹/۲۰۱۰: با در نظر داشت وضع رقتبار افغانستان بعد از "انتخابات" به نماینده گی از جنبش صلح، نطقان کمیته سرتاسری شورای تفاهم صلح طی یادداشتی توضیح میکنند:

بعد از انتخابات روز شنبه گذشته پرده از چهره سیاست رسمی برلین برداشته شد و سکوت اختیار کرد. صرفاً سرنا های وزارت خارجه و وزیر وسترویلی برخلاف واقعیت، مفهوم بهتری را درباره انتخابات موعظه میدارند "انتخابات گام درخور توجهی در راه دموکراسی" بود، شرکت در انتخابات بالا تر از انتخابات قبلی بود و همه امیدها به کمیسیون انتخابات بستگی دارد تا بایستی "موارد تخطیها را دقیقاً بررسی نموده و در صورت ضرورت اصلاحات مشخص را توصیه نماید" (اعلامیه وسترویلی مؤرخ ۱۹/۰۹/۱۰).

در مقابل ناظران بیطرف اعلام داشته اند که شرکت در انتخابات در مقایسه با انتخابات پارلمانی پنج سال قبل با سه میلیون آرای کمتر برگزار گردیده: نظر به ارقام رسمی شرکت در انتخابات از ۵۴ درصد به ۴۰ درصد کاهش یافت. گذشته ازین وضع امنیتی در سرتاسر کشور نگران کننده بوده و میتوان انتظار تخطیهای بیشتر را داشت. اینکه نهاد های انتخاباتی

افغانی می‌توانند "اصلاحات" را طوریکه وسترویلی پیشکش میکند، توصیه کنند، طبعاً امکان پذیر است: ازین امر البته در انتخابات ریاست جمهوری در سال ۲۰۰۹ نیز استفاده بعمل آمد که بوسیله آن نامزد قبلی حامد کرزی مختلس برای یک دوره دیگر مورد تأیید قرار گرفت که این امر سر و کاری با دموکراسی ندارد.

کارشناسان عرصه های مختلف سیاست خارجی ایالات متحده امریکا درین اواخر از آن مسائلی صحبت میکنند که جنگ افغانستان را برنده نمیشوند و باید در حیطة امکانات هرچه زود تر به آن پایان بخشیده شود. پلانهای ریخته شده از جانب شورای روابط خارجی (سی.اف.آر)، "گروپ مطالعات افغانستان" و هم فوند و یا بنیاد جدید امریکا، برای ایالات متحده امریکا تغییر استراتژی کاملاً دگرگون را در افغانستان توصیه میدارند. نظر به آن میشود که مناطق پشتون نشین جنوب را کاملاً در اختیار طالبان گذاشت که منظور از آن تجزیه کشور است و یا اینکه میتوان با مخالفان به موافقه رسید تا سازمان القاعده را دیگر در کشور میزبانی نکنند. گروپ مطالعات افغانستان برآنست که کدام پیروزی نظامی ضرور نیست تا بتوان علایق امریکائیهها را در افغانستان تأمین کرد. با اتکاً به تازه ترین همه پرسیهها در ایالات متحده امریکا هم اکنون اکثریت ۵۸ درصد علیه ادامه جنگ در کشور کوهپایه های هندوکش هستند.

ایالات متحده امریکا، ناتو و حکومت آلمان در فرجام در برابر تصمیمی قرار دارند: خروج بطور آنی و واگذار شدن مسائل افغانستان به پیمایش خودی- و یا به جنگ ادامه دهند، بکشند و بمیرند تا در آینده با آنهاهم به خروج متوسل شوند. اکثریت مردم در کشورهای عضو ناتو، اکثریت قاطع مردم در آلمان از پایان یافتن عاجل مأموریت جنگی حمایت میکنند. جنبش صلح در یک اعلامیه، پایان بدون قید و شرط عملیات جنگی (متارکه)، آغاز فوری خروج قطعات و ارتقای فوق العاده زمینه های کمکهای صرفاً ملکی بخاطر اعمار مجدد این کشور تخریب شده را، مطالبه میکند.

قرار معلوم سووگووتنبرگ وزیر دفاع، برگشت دوباره شش بال طیارات کشف نوع تورنادو را از افغانستان طرح ریزی میکند. جنبش صلح سه و نیم سال قبل فرستادن این طیارات را طور مدلل رد کرد و به این مطلب اشاره کرد که با این اقدام زمینه تشدید بیشتر جنگ

افغانستان دامن زده خواهد شد. بناءً این اقدام را بجا می‌شماریم. ما مایلیم این اقدام را بمثابة پیشحواله برگشت جمعی قوت‌های نظامی آلمان ارزیابی نمائیم، ولی میدانیم که حکومت آلمان طرفدار سرسخت ماجرای هندوکش است و آنها تا آن هنگامیکه ضرورت زمان را درک کند و در برابر استدلالها و فشار مطالبات خیابانی تسلیم گردد. هالندیها به این امر مبادرت ورزیدند و هم اکنون در حال اخراج قطعات شان هستند و کانادا این راه را تعقیب خواهد کرد. جنبش صلح آلمان همه امکانات را بکار خواهد بست تا در آینده نزدیک آلمان نیز جزء چنین کشورها گردد.

از جانب کمیته سرتاسری تفاهم صلح: پیتر اشتروتیونسکی، شهر کسسل و لیور هنکین،
شهرهامبورگ